

2.11.2010

Jak se žije ve zbohatlickém ghettu

Do Jenišova (dále satelit) jsem se přestěhovala s rodiči ve věku 14 let, před sedmi lety. Od té doby jsem dost citlivě vnímala změny, které přinesl jiný život v jiné obci. Vyrůstala jsem v maloměstě, které má cca 17 000 obyvatel a na české poměry je to už město. Naprosto odlišný typ obce než náš satelit. V našem satelitu žilo tenkrát cca 400 obyvatel a náš řadový dům byl vlastně na okraji. Centrum obce tvořil obchod se smíšeným zbožím a moje rodina byla výjimečným úkazem mezi ostatními starousedlíky, kteří bydleli ve starých typicky vesnických domcích okolo, *píše studentka Petra Kovačiková.*

Během sedmi let se toho hodně změnilo. Myslím, že nemá cenu popisovat dramatické změny během těch sedmi let, přisun firem, automobilových prodejců, skupování parcel, přisun stavebních firem, přítomnost dělníků v sousedství každé léto a jejich práce na dalších řadových a rodinných domech, ale je fakt, že tyto ekonomické změny měly i sociologické důsledky. Přesuňme se rovnou do současnosti. Jelikož o týdně jsem na koleji na vysoké škole, jsem ušetřena nějakého všedního denního spěchu (pokud něco takového v satelitním městečku existuje). O víkendu ráno vstanu a na stole v kuchyni je čerstvé pečivo.

Kdysi jsme pro něj chodili do toho krámků uprostřed satelitu, teď pro něj každé sobotní ráno jezdí rodiče autem do nedalekého Globusu, který také přibyl v intravilánu našeho satelitu. Anebo rovnou do Makra, tam je toho vždycky víc ke koupení a levněji.

Myslím, že nejsme jediní, kdo tam ráno jezdí. Vzhledem k tomu, že naše řadovka už není na kraji, ale stále více v centru obklopená novými domy, bungalovy a dalšími řadovkami, nedivila bych se, kdyby se mí rodiče potkávali s tzv. sousedy v globusovské pekárně.

Pokud se v satelitu vůbec dá mluvit o sousedech. Sousedé X mají s rodiči dobrý vztah, sportují spolu, jezdí na výlety atd. To je štěstí. Sousedé Y do svého domu jezdí pouze na víkend jednou za 4 měsíce z Prahy. Sousedé Z mají obrovský dům s dvěma bazény (jeden vnitřní, jeden venkovní), ve kterém vychovávají jednoho syna a otce rodiny vídám jen u garáže, jak z ní vyjíždí pokaždé jiným autem.

Další sousedé mají malého psa, kterého venčí tím způsobem, že mu otevrou dveře od domu a nechají ho pobíhat po ulicích, on se jim pak zase vrátí. Samozřejmě si po sobě ten pes neuklízí.

Můžu pokračovat dál a uvádět další typické příklady lidské hlouposti nebo marnivosti, ale to by byla pouze ukáзка normálního světa na relativně malém kousku plochy. Zajímavější je si uvědomit, o kolik jsou přistěhovalci „různější“ než ti původní starousedlíci. Rozdíly mezi těmito dvěma skupinami jsou jasné.

Jde o majetek a původ. Přistěhovalí mají většinou nějakou firmu a dobré vzdělání, pochází z nějakého většího města. Utíkají před ruchem velkoměsta a stresem na venkov, kde si postaví své vlastní hnízdečko a konečně si užívají to správné soukromí.

V tomto chování je podporuje individualismus, na který je dáván čím dál větší důraz.

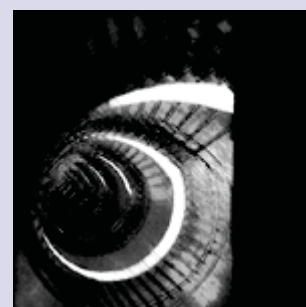
Starousedlíci žijí od narození na vesnici, jejich vzdělání je nižší, a pokud mají vynášející zaměstnání, tak je to nějaká živnost. Scházejí se se starými známými na vesnici, setkávají se. Myslím, že nikoho neurazím, když napíšu, že stále žijí duchem socialistické doby, alespoň většina.

Přistěhovalci se na rozdíl od nich nesetkávají. Nepořádají akce, kterých by se účastnily všechny jejich rodiny, přestože by to vytvořilo nějakou komunitu. Generace 40-letých manažerů a podnikatelů s vlastními rodinami konečně dosáhla dobrého postavení a stačí ho dávat najevo pomocí velkého domu a větším množstvím aut.

Že jsou i jejich děti odříznuté od nějaké socializace pro ně není takový problém. Když má rodič čas, tak dítě autem někam do města dopraví. Školka anebo škola je vždy ve městě, pokud chce chodit na nějaký kroužek, tak taky stačí město, i když autobusové spoje nejspíš neuspokojí potřeby obyvatel satelitu.

 RSS backend
 RSS 0.91
 RSS 2.0
 PDA verze
ZDE

**Čtěte Britské listy
speciálně upravené pro
vaše mobilní telefony a
PDA**

Reklama**Reklama****Nejčtenější za 7 dní**

- 1. Svět zřejmě nezvládne epidemii nové superbakterie, odolné téměř všem antibiotikům 11469**
- 2. Jak se žije ve zbohatlickém ghettu 11051**
- 3. Protesty fungují. Důkaz! 11017**

Celé vydání

Sousedé se potkávají venku na prázdných uklizených ulicích, kde venčí psy. Potkávají, ne setkávají. Domy podnikatelů jsou obklopeny pořádnou zahradou a plotem, někdy i hradbou.

O tom, jak se setkávají ti ostatní, nevím tolik. Ale vím, že u nás se v létě pořádají občas grilovačky se sousedy X. Pouze se sousedy X.

Naproti tomu vím, že stavění májky je každoročně doprovázeno brutální pitkou starousedlíků, kam vím, že zavítá jen málo přistěhovalců. V našem satelitu bydlí i můj lékař a když se ho zeptám, jak se mu tam líbí, tak řekne „Já ani nevím, jezdím tam jenom přespávat a sekat trávu“.

Když jsem byla mladší, chodili jsme hrát ping pong a kouřit ven. Teď v našem satelitu chodím jenom se psem anebo se projít. Možná proběhnout s mp3kou a v nějakých pěkných teplácích.

Domů přibývá, mají větší zahrady a větší rozestupy. Mí vrstevníci bydlí se svými rodiči všude okolo a občas je v autobuse potkám. Ale přesto je mezi mnou a nimi propast. Jsou to taky přistěhovalci jako já a svoje přátele museli zanechat někde v jiném městě a nestojí o složité seznamování se s ostatními dětmi zbohatlíků.

Takže když se s nimi nemůžou setkat, sejít venku, tak se prostě večer upíchnou jako já u internetu a využívají moderní komunikační technologie. Je toho spousta, Skype, ICQ, Facebook, Myspace...

Běžná komunikace je tedy postupně nahrazována elektronickou a tento trend není vidět pouze u obyvatel satelitů, ale i u celé naší dospívající generace, ke které se už dostalo úplné pokrytí.

Jak se setkávají lidé z těchto dvou skupin: starousedlíci a přistěhovalci? Těžko. Rozdělují je různé zájmy, vzdělání a majetek. Stratifikace ve společnosti je běžná, ale zde jsou vedle sebe postaveny extrémní kontrasty. Nejspíš ne tak extrémní jako v porovnání s třetím světem, ale přesto jsou cítit.

Jak řešit takovou situaci v satelitním městečku? Problém asi nebude tak snadno vyřešitelný. Pokusit se vytvořit nějaký společný komunitní život naráží na lenost mladých a unavenost dospělých. My mladí nemusíme nikam chodit, už nám stačí ten Skype a rychlý internet.

Starší jsou rádi, že po práci mají konečně klid, neruší je hlasití sousedi jako kdysi v paneláku na sídlišti a můžou si konečně odpočinout.

Satelitní městečko je indikátorem jevu postupného, stále rychlejšího odlučování lidí a čím dál větších rozestupů mezi lidmi (jak fyzických, tak psychických). Rozrůstání měst a městeček směrem ven a zabírání další přírodní plochy je aktuálním urbanistickým trendem, vznikají nové satelitní čtvrti a tento jev lze pozorovat na mnoha českých městech.

Je otázkou, zda by neměl být postup opačný, když použijí trochu nadnesená slova, zda by neměla vnější kolonizaci nahradit vnitřní kolonizace, zlepšování úrovně uvnitř obce a lepší péče o zelenou plochu tam, kde už je. Takové spořivé chování však asi není záměrem developerských firem.

V éře kapitalismu, kdy je v Česku dáván důraz na soukromý majetek a individualismus, se život v satelitním městečku jeví naprosto běžným a konečně uspokojujícím materiální potřeby jeho obyvatel.

Vytisknout Poslat e-mailem

REKLAMA

kampaň za rozvoj pestré sítě obchodů

Obsah vydání 3. 11. 2010

3. 11. 2010	Republikáni získali Sněmovnu reprezentantů, zvýšili vliv v Senátu	
3. 11. 2010	Exit poll: Voliči v USA se nejvíce obávají vývoje ekonomiky	
3. 11. 2010	Kupčení s lékařskou péčí	Jiří Jírovec
3. 11. 2010	Vražda ve jménu demokracie	Alan Cedrik
3. 11. 2010	Australský příklad	Štěpán Steiger
3. 11. 2010	Nízké nájemné v obecních bytech?	Stanislav Křeček
3. 11. 2010	Rozumět nestabilitě: Mandelbrot, fraktály a finanční krize	
1. 11. 2010		Michael Marčák
3. 11. 2010	Run To The Ruins, aneb To jsme jim to nandali!	Karel Dolejší
3. 11. 2010	Churchill byl „mužem minulosti“ už v době Mnichova	Pavel Urban
3. 11. 2010	Churchill: hrdina alebo zloduch?	
3. 11. 2010	Medaile	Petr Jánský
3. 11. 2010	Povídky Emila Hrušky vyšly německy	Daniel Strož
3. 11. 2010	Jak hodnotíte výsledky voleb ve vašem bydlišti a co	Pavel Pečinka

Archiv vydání

2010
Listopad

1	8	15	22	29	6
2	9	16	23	30	7
3	10	17	24	1	8
4	11	18	25	2	9
5	12	19	26	3	10
6	13	20	27	4	11
7	14	21	28	5	12

Původní archiv

E-mail servis

Autoři

Vzkaz redakci

OSBL

■ Stanovy OSBL

Tiráž

Britské listy
http://www.blisty.cz/
ISSN 1213-1792

Šéfredaktor:
Jan Čulík

Redaktoři:
Karel Dolejší, Štěpán Kotrba

Redaktor anglické mutace Focus on the Czech Republic:
Fabiano Golgo

Správa:
Michal Panoch

Grafický návrh:
Štěpán Kotrba

11086